

از حضرت معاذ بن جبل رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود:

«يَا مُعَاذُ هَلْ تَدْرِي مَا حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ؟ وَمَا حَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ؟» قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «فَإِنَّ حَقَّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ، وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَحَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ، إِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ أَنْ لَا يُعَذِّبَهُمْ»

(رواه ابن ماجه)

ترجمه: ای معاذ! می دانی حق الله (سبحانه و تعالی) بر بنده گان و حق بنده گان بر الله (سبحانه و تعالی) چیست؟
گفتم: الله و رسولش بهتر می دانند. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: حق الله (سبحانه و تعالی) بر بنده گان این است که او را پرستش نمایند و با او کسی را شریک نیاورند، و حق بنده گان بر الله (سبحانه و تعالی) این است که اگر آن‌ها چنین کردند، ایشان را عذاب نمی کند.

مفهوم حدیث:

الله سبحانه و تعالی انس و جن را برای عبادت خود آفریده و طریقه عبادت را نیز رهنمایی کرده است. حتی اداء نمودن حق هر صاحب حقی را برای ما آموخته است. پس حق الله سبحانه و تعالی حق بسیار بزرگی است که آن همان عبادت مخلصانه و بدون ریا و شرک بوده و هم چنان بدون جبر و اکراه؛ بلکه با رضایت و علاقه مندی باشد، و نیز ما را چگونگی عبادت را یاد داده است تا این که با در نظر داشت آن عبادت مان قبول گردد. الله سبحانه و تعالی چیزی را برای ما تعلیم داده است که به آن قلب های ما مسرت حاصل نموده و انگیزه ما در هر عمل واضح می گردد. پس حال ما بعد از این که الله سبحانه و تعالی چگونگی عبادتش و آن اعمال و احکامی که او سبحانه و تعالی را مورد پسند بوده و از آن راضی می گردد و برای ما به صورت قاطع و یقینی بیان نموده، با وجود آن باز هم ما بگوییم که آن چه را الله می خواهد، ما از آن دانا تریم، ما چگونه خواهد بود؟!!

با تأسف، ما در زمانی به سر می‌بریم که در آن عالم و جاهل برابر گردیده‌اند. بی‌خردان را می‌بینی که احکامی را با خود حمل می‌نمایند که توان برداشت آن را ندارند؛ با سخنانی تکلم می‌نمایند که مفهوم آن را نمی‌دانند، بلکه به الله سبحانه و تعالی و رسول الله صلی الله علیه وسلم افتراء می‌نمایند، و عده‌ای از علماء را می‌بینی که در مقابل آن‌ها سکوت اختیار نموده و جهت قبولیت آن‌ها سر می‌جنبانند. آیا این حالت آن‌ها را با آن جاهلان برابر نمی‌گرداند؟ پس کجاست آن کسانی که سخن حق را می‌گویند، از باطل سکوت نمی‌نمایند و در دانستن احکام از الله سبحانه و تعالی و رسولش صلی الله علیه وسلم دفاع می‌کنند؟

پس امروز سیادت و رهبری از رویضات (حکام دروغگوی) است، چنانچه گفته شده، زمانی که اهل علم و خیر نابود گردند (در بین مردم وجودشان کم شود) از جانب الله سبحانه و تعالی مستحق بلاء و عذاب می‌شوند. اما جای شکر است که زمان ما از وجود صالحین عمل کننده به احکام شرعی، مخلصین برای دین و دفاع کننده از دین حنیف خالی نیست. الله سبحانه و تعالی ما را عذاب نخواهد کرد و از ما غم، مشکلات، امراض دنیا و بلاها را دور می‌نماید. بنابر این، بر ما لازم است تا به شریعت و حدود الله سبحانه و تعالی پابند بوده و از گمراهی‌های علماء و حکام منافق دوری نمائیم.

از الله سبحانه و تعالی مسألت داریم که جهت حمل این دعوت دفاع کننده از دین درست جهت تطبیق آن، ما را زنده نگهدارد، و ما را بر دور نمودن آن غباری که حق را از تطبیق آن می‌پوشاند، نصرت و معاونت نماید. یقیناً این امر بر آن ذات مقتدر و توانا سهل و آسان است.